

Regeringskansliet

Tal från Finansdepartementet

Presentationsbilder från pressträff om Valfärdskommissionen

Publicerad 05 juli 2019

Den 5 juli 2019 höll Magdalena Andersson och Ardalan Shekarabi en pressträff om regeringens välfärdskommission.

Regeringskansliet

Tal från Finansdepartementet

Ardalan Shekarabis presentationsbilder från pressträff om propositionen En omreglerad spelmarknad

Publicerad 05 april 2018

Den 5 april 2018 presenterade Ardalan Shekarabi propositionen En omreglerad spelmarknad vid en pressträff.

Regeringskansliet

Tal från Finansdepartementet

Tal av Ardalan Shekarabi på FN:s politiska högnivåforum för hållbar utveckling, 18 Juli 2017 (på engelska)

Publicerad 19 juli 2017

New York, 18 Juli 2017. Det talade ordet gäller.

Your Excellences, ladies and gentlemen. Dear friends.

As seen in this short film, it has been a long journey for Sweden to reach the society of today. I'm proud to present here, Sweden's first National Voluntary Review.

I am also proud to note that several international analyses have concluded that Sweden has a favourable starting position. According to Statistics Sweden, we already fulfil 49 of the agenda indicators. Poverty, gender equality, education, health, water and infrastructure are example of areas showing positive results.

What have we learnt from our work with sustainable development?

An essential factor behind the positive development and the implementation of the agenda is the peaceful and democratic conditions that characterise our country. This has fostered the development of a culture of cooperation. For Sweden building transparent and accountable institutions has been key. We have a dynamic, innovative private sector and a strong economic growth. The social partners are well organised and have a focus on finding solutions through negotiations. This Swedish societal model is built on a long tradition of cooperation. A focus on cooperation and partnerships is also crucial for the Agenda.

Through the democratic and political path, we have been able to develop a

welfare model with the ambition to provide access to health care, school and education, housing, employment and social protection for all citizens.

Many of these fundamental services are managed by our municipalities. The fundamental principle of local self-governance provides freedom to adapt services to local priorities and a changing world.

The local and regional levels also have a significant role in cooperation with local business and civil society. The business sector has a key role in the implementation of the Agenda. Companies are encouraged to use their creativity and innovation capacity to make their contribution.

Ladies and gentlemen,

Since the Agenda was adopted several initiatives have been taken by the Swedish government. A multi-stakeholder National Committee for the 2030 Agenda was appointed in 2016 with the task to promote the implementation and to propose an overarching action plan.

86 agencies have reported on how their activities relate to the 2030 Agenda. Statistics Sweden has published a statistics-based state-of-the-art of Sweden's implementation of the Agenda.

These reports and analyses, together with valuable contributions from a broad range of stakeholders have provided a basis for the report presented by Sweden today. Our ambition has been to present a factual analysis of all goals, based on the targets and indicators of the Agenda. However, Sweden also has challenges. A major challenge is our unsustainable consumption and production patterns.

In a long perspective, Sweden has, over the years taken steps towards an equal society. But still, challenges related to inequality remain, between people and between different geographic parts of our country – and have actually risen over time.

We need to work hard to provide equal opportunities for people with disabilities, LGBTI - lesbian, gay, bisexual, transgender and intersex - persons, other minorities and immigrants. We need to reduce income gaps. Sweden has an explicit feminist government, but we still have challenges related to gender equality. For example, women and men are still not equally payed for the same work. We must also eliminate disparities in employment

rates between women and men and increase the disposable incomes of certain vulnerable groups.

Differences in health, well-being and access to healthcare need to be reduced.

Furthermore, regarding education, we need to ensure that all students have the same opportunities for learning, regardless of differences in preconditions and background.

Climate change affects each and every one of us. We need to find methods for quick and efficient contribution to prevent climate change both in Sweden and in other parts of the world. The situation for our oceans and seas pose global and national challenges.

Clearly, we still have a lot of work to do.

Ladies and gentlemen,

Sweden has high ambitions for the further implementation of the 2030 Agenda – both nationally and by contributing to its global implementation.

For Sweden the implementation of the Agenda involves a process of successive transformation and further development of Sweden's societal model as a modern and sustainable welfare state.

A number of stakeholder platforms and partnerships with a bearing on the 2030 Agenda have been created and are becoming increasingly important.

Solidarity is a cornerstone of our work. I am proud to say that the Swedish Government has strengthened policy coherence that gives a central place to the rights perspective and the perspective of poor people. The rights of women and girls are key. In accordance with our feminist foreign policy we bring all our foreign policy tools into play for gender equality including Sexual and Reproductive Health and Rights.

Sweden is fully committed to the Addis Ababa Action Agenda on financing for development. I am happy to note the broad engagement among the Swedish private sector and civil society to engage in enhanced partnerships to this end.

Development cooperation will continue to play a part in the implementation of the 2030 Agenda. For the last decade Sweden's aid has amounted to about 1 per cent of GNI annually. In December 2016, the Government presented a

new policy framework for Swedish development cooperation and humanitarian aid, based on the 2030 Agenda.

Ladies and gentlemen,

The need to continue the work for sustainable development and poverty reduction is something we must do this together, learning from each other. Dialogue on urgent issues is of utmost importance, such as addressing challenges to our seas and marine resources and climate change. Sweden recently co-hosted together with Fiji the Ocean Conference in New York. Last month a new climate law was adopted by the Parliament promising zero net greenhouse gas emissions by 2045. In Sweden we have a set of Environmental Quality Objectives since 1999. Now we all need to step up to implement the 2030 Agenda and the Paris Agreement. For this we need leadership. Sweden has the ambition to be one of the leading countries in the implementation of the Agenda.

Our leadership is about standing up for rights, sharing the burden, tackling challenges and working together in building innovative partnerships.

The 2030 Agenda is about transforming our world to the better. A world we can enjoy but also hand over to our children and grandchildren. The Swedish government must work hard and take its full responsibility. But the government is not alone. We have the local engagement and a broad engagement in all sectors of the Swedish society to be partner for fulfilment of the Agenda. Young people's perspective is crucial.

To conclude, I would like to take you on a time travel into the future and listen to what the young people hopefully will say about our progress in 2030.

Regeringskansliet

Tal från Finansdepartementet

Civilminister Ardalan Shekarabis anförande vid seminarium om kris- och katastrofberedskap

Publicerad 15 februari 2017 Uppdaterad 15 februari 2017

Anförande av civilminister Ardalan Shekarabi vid seminarium om kris- och katastrofberedskap, Mexiko, 13 februari 2017. Det talade ordet gäller.

Sweden's contributions to Disaster Risk Prevention and Mitigation

Ladies and Gentlemen, distinguished guests,

Let me begin by thanking the Swedish Ambassador Annika Thunborg and Business Sweden for hosting and arranging this important meeting.

I am happy to be here today to discuss these very important topics – sustainability, implementation of Agenda 2030 and disaster relief and resilience. I think we have much to learn from each other when it comes to sustainability, Agenda 2030 and building capacity for disaster risk reduction.

I look forward to continuing the dialogue with you. Sweden is firmly committed to living up to the commitments of the Paris Agreement and I am happy to see that governments in Latin America are equally committed. Combatting climate change and building climate resilient societies is a task that is common to us all.

The 2030 Agenda is about transforming our world for the better – a holistic plan for action on all fronts: socially, economically and environmentally. We need to build a world where each one of us embraces the challenge of pursuing a sustainable development.

Sustainable development constitutes one main thematic priority for Swedish development cooperation. The reasoning behind this is obvious: to eradicate poverty, we must build resilience and reduce environmental degradation.

An increasing number of people around the world are being affected by various kinds of disasters. Over 70 000 people on average are killed by disasters every year and at least a quarter of a billion people are affected. There are many sad examples of countries being thrown back up to 20 years in their economic development as a consequence of the dramatic effects of disasters.

Needless to say, disasters pose a significant threat to development. They challenge the prospects for achieving Agenda 2030, and absolute levels of disaster risk are increasing due to various pressures, including climate change.

Ladies and Gentlemen,

There is nothing we can do to stop hurricanes, tsunamis and earthquakes from striking. But what we can do is to enhance the use of preventive measures. We need programs of action that include not just early warning systems but above all, more long-term measures.

An important strength of Agenda 2030 in resilience building is the focus on national capacity building for disaster risk reduction, primarily by mainstreaming disaster reduction and climate change adaptation in poverty reduction strategies.

In May, the meeting of the Global Platform for Disaster Risk Reduction will be held here in Mexico. It will be an important event for the successful implementation of the Sendai Framework for Disaster Risk Reduction. Joint efforts with more energy and determination at all levels – including cooperation between countries like ours – are needed to succeed in building resilience globally. I would like to take this opportunity to thank Mexico for hosting the Global Platform, and congratulate you on your engagement in this crucial factor for achieving sustainable development.

Disaster risk reduction remains high on the Swedish development agenda. It needs to be a key part of development, environmental and humanitarian policies. The Swedish International Development Cooperation Agency, Sida, integrates a risk reduction component into all relevant parts of our

development cooperation. We also support disaster preparedness and risk reduction through the UN secretariat for disaster risk reduction. Sweden is the biggest bilateral donor to the organization and we also chairs the organizations group of friends in Geneva. This is, and will continue to be a priority for the Swedish Government.

Before concluding, I would like to address to a dimension that deserves increased attention: the fact that, in many respects, disasters affect men and women in different ways. Women are often more vulnerable as a result of the social structure of which they are part. The earthquake in Haiti last year and its consequences was a clear example.

We need to promote gender-sensitive approaches to disaster risk reduction including in early warning systems. More research and awareness-raising is needed about different vulnerabilities of men and women but also girls and boys. More analysis is also needed on how disaster risk reduction strategies can address these dimensions in a much more focused way.

Dear Friends,

A more integrated approach between climate change, disaster risk and poverty reduction will help us reach our common goals. Sweden is committed to continue to be an active partner with you within the disaster risk reduction system, helping to build resilience in the years to come. I hope that this meeting can make an important contribution to resilience building for both our countries. I look forward to continued cooperation with you.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Finansdepartementet

Tal av Ardalan Shekarabi på Midterm Review of the Istanbul Programme of Action (på engelska)

Publicerad 30 maj 2016 Uppdaterad 30 maj 2016

Antalya, 27 May 2016. Det talade ordet gäller.

Distinguished Delegates,

Last year was a remarkable year for international development and cooperation. The agreements in Addis Ababa on financing; in New York on sustainable development; and in Paris on climate change, together constitute a new paradigm for global development.

A paradigm of solidarity and promise – where the particular concerns and legitimate aspirations of Least Developed Countries are recognised.

That is why the mid-term review on the implementation of the Istanbul Programme of Action is of such importance. We must focus our minds and efforts on the special situation of LDCs.

This meeting is about addressing their needs. Your needs.

Sweden stands firmly by LDCs. We are reliable.

We consistently contribute 1 % of Gross National Income to development cooperation, well above the UN target. This is Swedish Government Policy since the 1960s.

We are also a top donor to LDCs, allocating 0,3 per cent of our Gross National Income.

We call on other developed countries to deliver on agreed global commitments on financing. That is fundamental.

But there is more we must agree and act upon.

Firstly: fair trade – not only free trade.

Sweden has worked and will continue to work for the integration of the LDCs into the multilateral trading system. We champion duty-free and quota-free market access,

and reduced trade obstacles, for LDCs. The Swedish government actively encourages imports to Sweden and Europe from developing countries.

Secondly: climate action.

Climate change affects all countries. But the consequences are most severe for the poorest and most vulnerable. Sweden is doing and will continue to do its share.

On mitigation, we have set ourselves a bold target: to become the first fossil-fuel free welfare nation in the world.

And we are taking a leading role on climate finance. Sweden is the largest donor per capita to the Green Climate Fund, and one of the largest donors to the Least Developed Countries Fund.

This year, we are doubling our multilateral climate support to developing countries, with special focus on LDCs.

Importantly: those most in need, should be the first in line. Sweden is making a particular effort to secure the access to financing for developing countries.

We challenge others to follow on climate financing. Live up to the promises.

Thirdly: combat inequality.

I am upset by the rising inequality between and within nations. Inequality is bad politics and economics. It reduces trust and prospects for growth. It affects social cohesion.

We need a global commitment to reverse this trend. And we can do it.

By practicing solidarity among nations, such as through international

cooperation, development aid, technology transfer and more. The Technology Bank, hosted by the government of Turkey, can make an important contribution.

And domestically through social dialogue, decent work for all, and ensuring equal access to education, health and other services.

It remains particularly important to work for gender equality. Investing in the education of girls is not only right, but smart.

Fourthly: sensible policies.

The universality of the new development agenda must not divert our focus.

There are special development needs of LDCs: eradication of poverty, capacity-building, promotion of diversified productive capacities, and strengthening social protection. These needs must be addressed.

And we must also commit to smooth transition arrangements for countries graduating from LDC status.

Distinguished Delegates,

Leave no one behind. That is our promise.

Sweden is ready to do its part in fulfilling that promise – and to work with others in solidarity. For those most in need.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal av statsminister Stefan Löfven vid Sustainable Development Solutions Network Northern Europe

Publicerad 29 februari 2016 Uppdaterad 29 februari 2016

Göteborg, den 26 februari 2016 Det talade ordet gäller.

Madam Vice-Chancellor,
Mr President,
Distinguished guests,
Ladies and gentlemen,

"Deep in the forest there's an unexpected clearing that can be reached only by someone who has lost his way."

This is a quote from one of Sweden's best loved poets, Tomas Tranströmer. It reveals hope, but also the mystery of the ways forward.

I remember the turn of the millennium. There weren't many people who believed that the Millennium Development Goals could be achieved.

Today we know better. We know that goals matter. We know they require cooperation, new alliances and new thinking. And this is why we are here today – to trigger transformative change.

Thank you very much for the invitation and the possibility to be here.

2015 was the best and one of the worst years in human history at the same time. And quite frankly, this is hard for people to grasp.

It's easy to veer between extremes – either being too optimistic or, more

likely, too pessimistic. It seems to be a human feature that we have a hard time dealing with opposing facts. But we need to be able to handle two thoughts – two realities – at the same time.

Last year was the best ever for the average human being. The World Bank is now reporting that fewer than 10 per cent of the world's population now live in extreme poverty. Nine out of ten boys and girls go to school. Billions of people have gained access to clean water. A global middle class is emerging where one in two people have access to a mobile phone.

The world is actually better-educated, better-fed, healthier and freer than ever before.

At the same time, no one can have failed to note that last year was also the worst in a long, long time; with deepening wars, conflicts and terror attacks. We have the worst refugee crisis since the Second World War.

And last year was also the warmest on record. Climate change is catching up with us.

And even though we are seeing less poverty in the world, inequality is increasing. If you fill a bus with the richest people in the world, they own as much as the 3.5 billion poorest people.

So in spite of great progress, a lot of work remains to be done.

The 2030 Agenda with the 17 Global Goals is an extensive to-do list for the planet. Agreeing on the list was an important step in itself. But now the work has to begin. And your work on connecting society, academia and business. to find and spread solutions to reach the goals is crucial.

And in this work, I would like Sweden to take the lead.

There are two reasons for this.

It is the right thing to do. It is morally right. Allow me to digress for a moment and make a personal reference. You may know that I was a foster child. Ten months old, I arrived to my new parents in the northern part of Sweden, to a small village called Sunnersta. A loving family took me in. They raised me as their own child.

That means that I had the good fortune to be brought up in a society where the legacy from the past doesn't prevent a good future, in a society

where people take responsibility – not only for themselves but also for others.

To me, the 2030 Agenda carries that same shared responsibility. We all have a responsibility towards others, not only ourselves.

But it is also economically smart. Let me quote the IMF's Managing Director Christine Lagarde.

"You do not need to be an altruist to support policies that lift the incomes of the poor and the middle class. Everybody will benefit from these policies, because they are essential to generate higher, more inclusive and more sustainable growth."

To put it short – equal societies perform better.

But there is even more to it than that. I want Swedish research and Swedish companies to be at the very forefront with the best innovations, newest technology and smartest solutions, because it is also good business.

It will develop us as a country. It will both strengthen productivity and give us a competitive edge. It will create jobs and growth. We have a win-win-win situation.

Friends,

One of the success factors for the Global Goals and the 2030 Agenda is the broad inclusion in developing these goals. It gives us strength now as we move forward.

And I am optimistic, truly optimistic.

I see the determination that all of you here represent. On a daily basis I meet people from every part of the society and all sectors who are ready to contribute.

Gothenburg is one of many Swedish municipalities that are showing the way as Scandinavia's largest transport hub with its port, the large automotive industry and the leading scientific research at Chalmers and the University of Gothenburg. You are trail-blazers for greener transport systems, and this is the result of close cooperation between politicians, local authorities, business and academia, sharing goals and visions.

At national level I have set up an Innovation Council with representatives of business, academia and civil society to boost our innovation capacity. Research is important, but just as important is the ability to translate findings and ideas into products and services for the benefit of everyone. Innovations will be key for the transition to a more sustainable society.

To spur this transformation even more, the Government has set an ambitious national goal. Sweden will become one of the world's first fossil-free welfare nations. We will demonstrate that you can combine freedom from fossil fuels with prosperity, and I hope this will send strong signals to the rest of the world.

Many Swedish companies have played a decisive role in the development of the 2030 Agenda. Ericsson's commitment has brought about considerable progress in terms of the entire ICT industry. Volvo and Scania are forerunners when it comes to transport of the future, and they are showing how we can build fossil-free transportation in both developing countries and developed economies.

In the area of consumer goods, both IKEA and H&M are informing people all over the world about the importance of their consumption decisions. Without the influence of consumers, the business sector will not change.

The Swedish finance industry has also played a key role in finding new models to finance the transition, and I would like to give one example: the work of Swedish Bank SEB on Green Bonds, which have gone from being a small pilot project to a billion-kronor industry in the course of just a few years.

Three ministers in the Government have particular responsibility for implementation. It is shared between the Minister for Public Administration, Ardalan Shekarabi, the Minister for Strategic Development and Nordic Cooperation, Kristina Persson, and the Minister for International Development Cooperation, Isabella Lövin, who you will be hearing later this afternoon and who will develop our international agenda.

The Government will appoint a national delegation to facilitate and stimulate implementation. The lessons learned from the implementation of Agenda 21 after the Rio Summit in 92 tell us that transformation is much stronger if it is constructed from the bottom up. Therefore, the delegation will work closely together with municipalities and counties.

A large number of government agencies will contribute with their knowledge, such as Statistics Sweden, which will help to develop indicators for follow-up and evaluation.

This will make the work and the results concrete.

Internationally, I have launched a High-level Support Group with eight other world leaders. We promote the sharing of experiences and best practices, and we are working to maintain engagement for the implementation of the agenda at the highest political level around the world.

There is no doubt that a framework of accountability – nationally, regionally and globally – helps all of us to deliver results.

Friends,

Let's go back to the unexpected clearing. Ground-breaking discoveries are not always made where or when we might expect.

New knowledge must be allowed to develop both in close cooperation with practice, in enhanced collaboration between academia, business and society, but also more freely, led by curiosity, with an understanding of how the world works as the only motivation.

All together this will give us new tools to create a better world for everyone.

Nothing could be more rewarding. So let's get to work.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsministerns tal vid lanseringen av Sveriges arbete för att nå de Globala målen

Publicerad 18 januari 2016 Uppdaterad 18 januari 2016

Stockholm den 18 januari 2016 Det talade ordet gäller.

Ers Kungliga Höghet,
Dr Nabarro,
Vänner,

Varmt välkomna till det som är en startskott för Sveriges arbete med att genomföra Agenda 2030. Särskilt roligt att så många, från så många olika delar av samhället är här.

För är det något som jag vet, så är det att resultat nås när vi arbetar tillsammans – näringsliv, fackförbund, civilsamhälle, forskare, politiker och tjänstemän på alla nivåer.

En av framgångsfaktorerna för de globala målen och Agenda 2030 är att så många har varit involverade i att ta fram dem. Det ger oss kraft när vi nu ska gå vidare och genomföra målen.

Tack för att ni är här redo att ta er an den uppgiften. Jag ser mycket fram emot att ta del av era tankar och idéer inför det arbete som ligger framför oss.

Vänner,

"Ett stilla liv på randen av en vulkan är illusoriskt. I dagens värld angår allt alla."

Orden är Václav Havels och formulerades efter den omvälvning världen stod

inför när Berlinmuren föll. Borta var det kalla krigets låsningar och en ny tid för globalt samarbete inleddes. Det var en tid när globaliseringen på allvar ställde världens ledare och länder inför helt nya utmaningar och helt nya möjligheter.

Det decennium som följde var en tid då världens stora framtidsfrågor diskuterades på ett pärlband av världskonferenser, inte minst Miljökonferensen i Rio, Kvinnokonferensen i Beijing, Konferensen om social utveckling i Köpenhamn, Befolkningskonferensen i Kairo.

Och det var det arbetet som ledde fram till millenniemålen.

Och jag vet från tiden vid millennieskiftet att då var det inte många som trodde att målen skulle kunna nås.

Man var van vid att i FN formulerades viktiga mål och visioner, men också vid att det slarvades med att genomföra det som beslutats.

Men olyckskorparna hade fel. Vi har visat att det är möjligt att förändra och förbättra världen. När viljan finns, när det globala ledarskapet är starkt och när globaliseringens möjligheter tas till vara.

I slutet av förra året kunde vi läsa i den amerikanska tidskriften The Atlantic om att 2015 var "The best year in history for the average human being."

Och mycket som redovisas kopplas till FN:s millenniemål. Fattigdomen halverades – fem år före utsatt tid. 9 av 10 flickor och pojkar världen över går i dag till skolan. Mödradödligheten har minskat, barndödligheten likaså.

Miljarder människor har fått tillgång till rent vatten. Fram växer nu en global medelklass där varannan människa har tillgång till en mobiltelefon.

Vänner, världen har inte blivit sämre, den har blivit bättre.

Men vi lever i en tid av paradoxer. Parallellt med en positiv utveckling så ser vi fördjupade krig och konflikter, terrorattacker, vi har en pågående flyktingkris och allvarliga miljö- och klimathot. Det gör å andra sidan till att oron växer.

Och även om framstegen är stora så lever fortfarande 800 miljoner människor i extrem fattigdom. 90 miljoner barn i världen är fortfarande undernärda. Kvinnor i världen har fortfarande mindre makt, sämre tillgång till arbetsmarknaden och utbildning.

Mycket arbete återstår.

Det var med detta perspektiv – av utmaningar och möjligheter - som världens ledare samlades i New York i höstas och enades om Agenda 2030 med sina 17 globala mål.

Det var i denna ödesgemenskap som vi i samlades december kom överens om ett nytt bindande klimatavtal.

FN:s generalsekreterare Ban Ki-moon har uttryckt det väl: "Vi är den första generationen som kan utrota fattigdomen. Och vi är den sista generationen som kan stoppa klimatförändringarna."

Och arbetet ska inte göras av någon annan, någon annanstans. Det ska göras av oss alla tillsammans. Målen ställer väldigt höga krav på alla länder och alla aktörer. Min ambition är att Sverige ska gå före.

Och det finns två skäl till det.

1. Det är moraliskt rätt.

Vi har ett ansvar för fler än oss själva här och nu. Vi har ett ansvar för människor i hela världen, men också för framtida generationer.

2. Men det är också ekonomiskt smart.

Jag vill att svenska företag ska vara de som tar fram den nya teknik och lösningar som världen ropar efter för att minska koldioxidutsläppen. Vi kommer att gynnas som land av att ligga i framkant av klimatomställningen.

Sveriges styrka ligger i att vara ett jämlikt och jämställt samhälle; som inte trots, utan på grund av, sin solidaritet och tolerans, är rikt, modernt och en ledare i världens utveckling. Det är det Sverige vi strävar efter.

Det är det Sverige vi tror på.

Och jag vet att det i Sverige finns massor av både idéer och lösningar.

För drygt ett år sedan träffade jag till Mehrdad Mahdjoubi när han utsågs till årets tekniker. Ni har säkert hört talas om honom. Han har utvecklat världens mest avancerade och effektiva duschsystem. Systemet är konstruerat för att spara 90 procent vatten och 80 procent energi, samtidigt som duschvattnet blir renare än vanligt varmvatten från kranen. Han har dessutom lyckats omvandla sin innovation till en affärsidé och grundat företaget Orbital Systems. Nu är de redo för global lansering.

Många svenska företag ligger väl framme. Scania och Volvo som arbetar

målmedvetet för en grön transportsektor med låga utsläpp. Hennes & Mauritz som är en av världens största användare av ekologisk bomull och samtidigt arbetar för arbetstagares rättigheter.

Det finns fler exempel: Ericssons digitala lösningar, ABB:s utveckling av smarta elnät och IKEA:s mål att producera sin egen förnybara energi och göra det enkelt för oss vanliga människor att leva miljövänligt med ledlampor och solpaneler.

Jag skulle kunna fortsätta för detta är något av det jag tycker är allra roligast – när jobb växer fram ur innovationer som omvandlas till affärsidéer och når ut på nya marknader.

Hållbara affärsmodeller ger konkurrensfördel för svenska företag. Det här är Sveriges framtid. Detta gör skillnad – i Sverige och i världen. Och det skapar jobb och tillväxt.

Låt mig ta ett annat föregångsexempel. Malmö - en kommun som de globala målen till sina. Ni visar vägen med både innovativt miljöarbete och förslag för att utjämna hälsoklyftorna. Och det finns många fler kommuner som gör viktiga insatser för en hållbar utveckling – Karlstad, Örebro, Lomma, Östersund och Borås bara för att nämna några.

All den kunskap och de erfarenheter som finns ska vi ta till vara.

Tre ministrar i regeringen är särskilt ansvariga för genomförandet. Det är civilminister Ardalan Shekarabi, bistandsminister Isabella Lövin och framtidsminister Kristina Persson.

Regeringen kommer inom kort att utse en nationell delegation för att underlätta och stimulera arbetet med genomförandet. De kommer att få i uppdrag att ta fram en nationell handlingsplan.

Till vår hjälp har vi även ett stort antal myndigheter som kommer bidra med sin kunskap, ett exempel är SCB som hjälper till i arbetet med att ta fram indikatorer för uppföljning. Så blir både arbetet och resultaten konkreta.

Men allra viktigast är alla ni som är här i dag, den bredd som ni företräder och det engagemang som ni har med er. Er kunskap krävs. Ert arbete är avgörande. Det är tillsammans som vi ska göra detta.

Och vilken historisk möjlighet att få vara med och göra skillnad.

Vi har en gedigen "att-göra-lista". Nu sätter vi igång.

Varmt välkomna.

Regeringskansliet

Tal från Finansdepartementet

Anförande vid Jordanian-Swedish Business Forum

Publicerad 28 oktober 2015 Uppdaterad 28 oktober 2015

Amman, Jordanien, den 28 oktober 2015 Check against delivery

Your Excellency Maha Ali, Minister of Industry, Trade and Supply

Distinguished Representatives of the Jordanian Business Community,

Dear participants in the Swedish Business Delegation,

Ladies and Gentlemen,

Good afternoon and a warm welcome to this Swedish-Jordanian High-level Business Seminar!

Let me first of all again thank the Jordanian Government, in particular the Ministry of Trade and Industry and the Jordanian Chambers of Industry and Trade as well as the Investment Commission for their warm hospitality and for good co-operation in preparing this seminar.

It brings me great pleasure to be here in Jordan as the Head of a business delegation comprising 16 Swedish companies. In fact, it is the first officially organised trade mission to Jordan since 2009.

Why now? Why Jordan?

Firstly, the new Swedish government puts great emphasis on an export-driven growth of the Swedish economy. A new Export Strategy has recently been launched and increasing trade relations with the Middle East remains a high priority. Our export to Jordan is on average 100 mUSD annually and covers industrial equipment, medical & pharmaceuticals, pulp and wood

products. A number of Swedish companies are already present in Jordan, such as ABB, Ericsson, Tetra Pak and Astra. More than 20 have various forms of partnerships with Jordanian partners. Also, we see some Jordanian investments in Sweden.

Secondly, the Syria crisis and its profound consequences for this region is also of great importance to Sweden. Over 90 000 asylum seekers from Syria have arrived in Sweden since the conflict started. Sweden remains one of the largest humanitarian donors to alleviate the suffering of affected populations. Jordan and other neighbouring countries have been carrying a heavy burden ever since the conflict started, for which you deserve our utmost respect and support. In fact, in a few weeks time, my government will decide on a new Syria-crisis strategy - allocating development funds to vulnerable populations inside Syria and neighbouring countries, including Jordan.

Against this background, I would like to stress two objectives of this on-going trade mission. The first objective is to understand better the process of supplying the UN organisations working here in Jordan. In fact, yesterday we visited Azraq Camp hosting 24 000 Syrian refugees. We got a good overview of the situation in the camp and on the needs and challenges facing its inhabitants. But as I open this Swedish – Jordanian business forum, I would like to put emphasis on the second objective: Seeking partnerships with the Jordanian business community, both in terms of accessing the Jordanian, as well as the UN market, here in Jordan. Also, as a regional hub for goods and services – understanding the Jordanian market will give Swedish business a competitive advantage when we move into a phase of reconstruction of Syria and Iraq. This underlines the need for a long-term perspective on our efforts to promote Swedish-Jordanian trade relations and the need for comprehensive follow-up of our joint efforts.

What has struck me during my brief visit to Jordan is the rapidly growing needs and challenges that the Jordanian national and local institutions as well as international organisations are facing following the humanitarian crisis in this region. Here I feel the private sector can make important contributions by bringing innovative solutions to the table. I see it as an opportunity that several new, innovative companies are present here today as part of the Swedish business delegation. And in this context I would like to emphasize again the opportunity for win-win partnerships with Jordanian suppliers where Swedish innovation and technology can partner with Jordanian knowledge and expertise to deliver best possible solutions. We will hear more about a Swedish-Jordanian success story in the context of UN procurement later this afternoon.

Before I conclude, let me once again thank all Jordanians and Your Excellency Minister Maha Ali for the warm welcome to your country. I look forward to this business seminar and I hope for active discussions and networking opportunities.

Thank you for your attention!

Regeringskansliet

Tal från Finansdepartementet

Anförande vid FN-symposium: Supplying the United Nations in the Middle East

Publicerad 28 oktober 2015 Uppdaterad 28 oktober 2015

Amman, Jordanien, den 28 oktober 2015 Check against
delivery

Your Excellency, The UN Resident Representative and Humanitarian Co-
ordinator to Jordan, Mr Edward Kallon,

Dear Representatives of UN organisations in Jordan and the region,

Dear participants in the Swedish company delegation,

Ladies and Gentlemen,

I would like to begin by extending a warm welcome to all of you who have gathered here for today's symposium. It brings me great pleasure to be here as the Head of a delegation of sixteen Swedish companies which represent the best of Swedish innovation. It is indeed quite a milestone. This is the first Swedish trade delegation to Jordan since 2009 and a testament to the growing interest of the Swedish private sector for the UNs activities in the region. We had a very interesting day yesterday together with the UNHCR, including a visit to Azraq Camp. It was, to my knowledge, the first time ever an official Swedish trade mission visited a refugee camp.

Sweden is a longstanding and committed partner to the United Nations. Sweden is one of the UN's top contributors when it comes to voluntary contributions. We contribute personnel to peace operations and give un-earmarked core support to most of the UN organizations. Since the new government took office last year, we have paid special attention to climate

financing and the future of humanitarian assistance. Our contributions also include engagement, resources and ideas.

Sweden's UN policy seeks to contribute to peace, security, sustainable development and gender equality. It is part of a solidarity-based foreign policy and a means for responding to crises that affect us.

Sweden is also one of the largest humanitarian donors in the world, the Syria crisis being no exception. In a few weeks' time, my government will announce a specific Syria Crisis Strategy and allocate development funds to vulnerable populations inside Syria and neighbouring countries, including Jordan. Resilience is a key component to this strategy; livelihoods and access to basic social services will feature prominently.

In its commitment to the UN, Sweden also sets clear requirements for a modern, effective, transparent and legitimate United Nations that is equipped to meet future challenges and take advantage of future opportunities. Needless to say, one of those dimensions is procurement.

Sweden is an export driven economy and as such, the government places high importance on promoting and assisting Swedish companies to expand into international markets. Our newly adopted Export Strategy emphasises the need to look more closely at, amongst other areas, supplying the UN. We have an ambition of increasing our level of procurement to the UN which currently stands at around 0.16 percent of total UN procurement. We can do better.

Against this backdrop we are gathered here today with the objective to better understand the process of supplying the UN organisations working here in Jordan. Yesterday we visited Azraq Camp hosting 24 000 Syrian refugees. We got a good overview of the situation in the camp and on the needs and challenges facing its inhabitants. We were also briefed by UNHCR on the overall situation of Syrian refugees in Jordan. We saw at first-hand how the UNHCR uses innovative technologies to increase efficiency, security and dignity for its end users.

What has struck me during my brief visit to Jordan is the rapidly growing needs and challenges that the international organisations are facing following the humanitarian crisis in this region. Here, I feel the private sector can make important contributions by bringing innovative solutions to the table.

Sweden is one of the most innovative nations in the world and the delegation

here today reflects that fact. We have companies that are active in the fields of energy, water, sanitation and health. As you will also see, many of them are distinguished by their emphasis on sustainability. Some of these companies have worked with the UN or its implementing partners before and some are new to the field of UN procurement. The companies represented are both our large blue chip companies as well as small to medium sized enterprises. What unites them is their interest in better understanding current needs of the UN and whether their products can have an added value and create win-win partnerships.

From a Swedish donor perspective, we would like to emphasize the need to think of procurement in terms of sustainability. How procurement is geared and carried out will impact on how we succeed to fulfil the new Global Sustainable Development Goals. Sustainability has for long been an key value and quality of Swedish goods, services and systems. Here, the UN has an important responsibility to further streamline these newly adopted milestones.

Swedish companies and the government also need to do our homework. That is why my Government has launched a national action plan for business and human rights, which has been drawn up in dialogue with businesses, trade union organisations, government agencies and civil society. Our belief is that business and respect for human rights go hand in hand and must be part of an active corporate social responsibility policy.

Once again, I would like to thank all of you for being here today. I hope that this will serve as a platform and a starting point for future co-operation. Sweden stands firm in its commitment and support to the UN and we hope that you are as delighted as we are to open this new chapter of dialogue with you.

Thank you.

Tal från Finansdepartementet

Anförande vid Upphandlingsmyndighetens invigning

Publicerad 01 september 2015 Uppdaterad 01 september 2015

Den 1 september 2015 höll civilminister Ardalan Shekarabi ett anförande vid invigningen av Upphandlingsmyndigheten.

Det talade ordet gäller.

En dag, på senhösten 1969, trängs en grupp forskare i ett anspråkslöst rum på UCLA. De ringer upp några kolleger på Stanford university, 50 mil bort. “Har ni fått ett L?” frågar UCLA. “Ja”, svarar Stanford. “Har ni fått ett O?” frågar UCLA. “Ja”, svarar Stanford. Forskarna på UCLA gör sig redo att skicka den sista bokstaven, ett G. Men då kraschar Stanfords dator. Så kom det sig att det första e-postmeddelande som någonsin skickades blev “Lo”. Några timmar senare var datorn i Stanford igång igen, och UCLA kunde skicka ordet “log”, varpå Stanford la till “in” för “login”.

Något år tidigare hade det gått ut ett förfrågningsunderlag från avdelningen ARPA på det amerikanska försvarsdepartementet. Underlaget gick ut på att utveckla ett datanätverk. De flesta etablerade företag tyckte att förfrågan var verklighetsfrånvärd. Bara ett fåtal lämnade anbud. Men resultatet blev ARPANET, föregångaren till dagens Internet. Det var ARPANET som forskarna på UCLA och Stanford använde den där oktoberdagen, när världens första e-post skickades.

Internet är bara ett exempel på hur samhällsomvälvande uppfinningar tas fram i nära samverkan mellan offentlig sektor, näringsliv och forskning. Vilka konsekvenserna blir av Internets framväxt, det är vi bara i början av att upptäcka. Men vem vet vad som hade hänt om inte det amerikanska

försvarsdepartementet hade bestämt sig för att genomföra den där upphandlingen, då för snart femtio år sedan.

Och vi behöver ju inte korsa Atlanten för att förstå vad upphandlingen betytt för samhället. Sverige skulle inte vara det land vi är idag utan våra exportframgångar. Vi har sett en fantastisk teknisk utveckling, tack vare upphandlingar och täta samarbeten mellan stat och näringsliv. AGA och Lotsverket, ASEA och Vattenfall, LM Ericsson och Televerket – det är bara några exempel. Vi har fått världsledande uppfinningar inom fyrbelysning, högspänningsteknik och telefonväxlar. Det handlar om tekniska landvinningar som förbättrat samhället. Det handlar om miljarder i exportinkomster.

Och det handlar om jobben. I augusti förra året berättade SVT om Jamal. Jamal är civilingenjör och har 20 års erfarenhet av byggbranschen, men när han kom till Sverige fick han inte jobb. Men så skulle allmännyttan i Örebro rusta upp stadsdelen Vivalla. Bostadsbolaget ställde som krav i upphandlingen att entreprenören skulle bidra till minskad långtidsarbetslöshet. Arbetslösa Vivallabor skulle få praktik, utbildning eller jobb. Jamal var en av de som fick chansen. En kort tid efteråt fick han fast tjänst på ett annat företag. De sociala kraven i en kommunal upphandling blev nyckeln som öppnade dörren till arbetslivet.

Det handlar också om hållbarhet. Jag vet att flera av er varit involverade i det viktiga arbetet med Giftfri förskola. Vi vet att små barn får i sig högre halter av gifter än vuxna, i förhållande till sin kroppsvikt. Barn växer och går igenom känsliga utvecklingsstadier. De rör sig nära golvet och stoppar gärna händer och leksaker i munnen. Barn är alltså extra utsatta för farliga kemikalier. Därför måste förskolan vara en så ren miljö som möjligt.

En hel del kan varje enskild förskola göra, men inte allt. Många av de produkter som finns på en kommunal förskola har upphandlats centralt. Därför är det kravpaketet som ni har tagit fram så viktigt. Det hjälper Sveriges kommuner att upphandla varor som skapar en bättre vardagsmiljö för våra barn.

Vi ser alltså vilka starka krafter upphandlingen rymmer. Används den på rätt sätt kan den omvandla ett helt samhälle. Den moderniserar vår ekonomi, den skapar jobb och den bidrar till ökad hållbarhet.

Men vi vet också vilka chanser vi missar när upphandlingen får fel förutsättningar. Ni kanske har hört talas om hur det gick till när SJ på 80-

talet skulle upphandla ett snabbtåg. I förfrågningsunderlaget krävde man att tåget skulle vara lokdraget. Det var också vad ASEA levererade – dagens X2000. Samtidigt hade den italienska modellen Pendolino en motor i varje vagn. Det var naturligtvis mer flexibelt. Därför gick Pendolino bättre på exportmarknaderna och används idag i många olika länder. X2000 körs bara i Sverige.

Om förfrågningsunderlaget till X2000 hade varit mer inriktat på funktionskrav, vem vet vilka exportframgångar Sverige hade haft? Om det hade funnits ett mer utvecklat upphandlingsstöd då på 80-talet, kanske hade X2000 kört genom hela Europa idag?

Det här, mina vänner, sätter fingret på varför Upphandlingsmyndighetens uppdrag är så viktigt. Vi vet att det stöd ni kommer att erbjuda är hett efterfrågat. Kommunerna frågar efter det. Myndigheterna frågar efter det. Vi har än så länge bara sett början på vad vi kan åstadkomma med en mer strategisk offentlig upphandling. Att Upphandlingsmyndigheten idag är en egen, fristående myndighet är en viktig signal om hur prioriterade era frågor är för denna regering.

För tio år sedan var det kontroversiellt med miljöupphandlingar. Idag är det en självklarhet. Jag är övertygad om att kraven på sociala hänsyn kommer att ses som lika självklara om några år. Den utvecklingen har ni nu möjlighet att sätta er prägel på.

Juridiken på det här området har förändrats snabbt. Det är dags att lämna de dogmatiska tolkningarna bakom oss. Att hållbarhet skulle stå i motsats till en modern marknad är ett föråldrat synsätt. Det hör hemma i förra årtusendet. EU-rätten har kommit betydligt längre än så. Lissabonfördraget sätter inte den inre marknadens utveckling över social och miljömässig hållbarhet. De är istället jämställda mål. Möjligheterna till social och miljömässig hänsyn i upphandlingen har stärkts.

Men lagstiftning sätter inte omedelbara spår i verkligheten, om inte någon hjälper till. Det är här ni kommer in. Det är ni som kommer att göra jobbet.

Jag är väldigt glad över att Ann-Christin Nykvist tackat ja till att fungera som generaldirektör i det första, viktiga skedet. Jag har haft förmånen att lära känna Ann-Christin bättre det senaste året. Statens tjänstepensionsverk är en modern myndighet i mycket gott skick efter hennes insatser. Jag tror att hennes breda erfarenhet av både Regeringskansliet och myndighetsvärlden kommer att vara till stor nytta. Och jag är säker på att hennes glädje och

energi kommer att garantera att Upphandlingsmyndigheten får en flygande start.

Alla ni som jobbar på Upphandlingsmyndigheten – jag blir nästan avundsjuk när jag tänker på vilken viktig uppgift ni står inför. Tillsammans kan och ska vi bryta ny mark. Ni har chansen att gå i främsta ledet för verklig samhällsförändring. Jag är full av tillförsikt och också genuint nyfiken på hur ert arbete kommer att se ut. Jag lovar att jag kommer att stödja det och följa det noga!

Regeringskansliet

Tal från Finansdepartementet

Anförande vid Kommuninvests stämma om kommunala utmaningar.

Publicerad 16 april 2015 Uppdaterad 28 april 2015

Det talade ordet gäller.

Tack för möjligheten att få komma hit och som kommunminister få tala om kommunernas utmaningar. Det är stora och viktiga frågor som jag har förmånen att få ägna mig åt varje dag. I höstas påbörjade jag en dialog med företrädare för landets kommuner om de här avgörande framtidsfrågorna. Jag har genomfört ett antal rundabordssamtal i flera län. Jag kommer att fortsätta de samtalen, men jag kan säga redan nu att några frågor återkommer. Det är säkert ingen överraskning för er: det handlar om växtkraften. Om demografin. Om investeringsbehov och samverkan över kommungränserna – för att nämna några exempel.

Sverige har idag Europas snabbaste urbaniseringstakt. Det innebär stora utmaningar, av olika slag, för hela landet. För kommuner med hög inflyttning handlar det kanske om behovet av investeringar och om att hinna få kommunal service på plats tillräckligt snabbt. I andra kommuner handlar det om att hantera att människor flyttar, att befolkningen åldras, svårigheter att rekrytera rätt personal. Både barnen och de äldre blir fler. Det ökar resursbehovet i välfärdstjänsterna.

Samtidigt har nästan hälften av Sveriges kommuner idag färre invånare än efter den senaste kommunreformen för 40 år sedan. Det säger sig självt att det ställer oss inför stora utmaningar. Utan en aktiv politik och ett gemensamt ansvarstagande finns det risk för växande regionala klyftor, som sprider känslan av att vissa människor och vissa delar av landet lämnas efter. Det kan vi inte acceptera.

Den mest avgörande frågan för både Sveriges ekonomi och kommunsektorn är naturligtvis att få bukt med arbetslösheten. Jobben är därför regeringens mest prioriterade fråga. En central fråga för både företagen och kommunerna är investeringar i infrastruktur och bostäder. Järnvägen måste fungera bättre för näringsliv och pendlare. Därför satsar regeringen 620 miljoner på ökat järnvägsunderhåll redan 2015, och ännu mer från och med nästa år.

I höst kommer regeringen att återkomma med förslag på ökade investeringar i bostäder. Kommuner ska få en stimulans för ökat byggande och effektiviserad handläggning. Miljonprogrammet ska energieffektiviseras och fler äldre bostäder byggas.

För att få ner arbetslösheten behöver vi också investera i utbildning. I den budget som presenterades igår finns 6500 nya utbildningsplatser på universitet, komvux och yrkesvux samt folkhögskolor redan under 2015. Men vi nöjer oss inte med det. Vi behöver göra ännu större satsningar kommande år. Med fler satsningar på skola, högskola, arbetsmarknadsutbildning och matchning kan människor ta de jobb som finns och de nya som växer fram.

Kommunsektorn står för större delen av välfärden. Kommunerna är både en viktig del av den svenska ekonomin och av arbetsmarknaden. Ungefär en fjärdedel av alla sysselsatta i Sverige jobbar i kommunerna. Regeringen föreslår en rad förstärkningar av välfärden, och den kommunfinansierade sysselsättningen bedöms därför öka med ca 90 000 personer mellan 2014 och 2019. Det beror bland annat på regeringens satsningar på trainee- och extratjänster i kommunerna. Jag kan också nämna att regeringen kommer att tillföra resurser till förlossningsvården.

Låt mig vara tydlig: Regeringen står upp för den kommunala självstyrelsen. Det är en modell som tjänat Sverige väl. Därför vill jag betona att jag företräder en regering som står på kommunernas sida. Lösningar som ökar statens makt kan ibland verka frestande, men det är inte den vägen vi ska gå. Besluten ska fattas nära människorna.

Vänner,

låt oss tala en stund om välfärden – kärnan i den kommunala verksamheten och hjärtat i samhällsbygget.

För en tid sen besökte jag ett demensboende i Malmö. Så fort jag kom in

slogs jag av miljön, hur ombonat och hemtrevligt det var. Jag hade ett långt samtal med några av dem som jobbade på boendet. Det handlade om vad det innebär att arbeta så nära människor som befinner sig i livets slutskede. Hur det är att möta människor som har glömt det mesta, utom hur det kändes när de var barn. Det var ett mycket fint samtal. Det genomsyrades av personalens vilja att bemöta alla boende med respekt och värdighet.

Jag har ibland förmånen att besöka olika välfärdsverksamheter, och oavsett om det handlar om äldreomsorg eller förskolor, finns det vissa saker som i grunden är desamma. Jag slås nästan alltid av personalens engagemang och vilja att göra sitt bästa. Varje dag hanterar de som arbetar i välfärden de verkligt stora frågorna i livet: barn som föds. Ett barn som lär sig läsa. Nån som har blivit allvarligt sjuk. Ålderdomens krämpor. Det är svårt att tänka sig något som är mer meningsfullt än detta.

Ändå vet vi att delar av välfärden kämpar med rekryteringsbehov och att det kommer att märkas särskilt mycket i vissa kommuner. Enligt SKL behöver en halv miljon människor rekryteras till välfärden de närmaste tio åren. Samtidigt visar SKL att medarbetare i kommuner och landsting är de mest engagerade och motiverade på arbetsmarknaden. De ser fram emot att gå till jobbet och tycker att det är meningsfullt. Undersökningar bland unga visar att även de har denna bild av välfärden. En majoritet av dem skulle kunna tänka sig ett välfärdsyrke. Om det är svårt att rekrytera måste det alltså bero på något annat. Det är inte en fråga som har några enkla svar, men en faktor som spelar in är arbetsmiljön. En del av detta, tror jag, handlar om de styrningsmodeller som blivit allt vanligare inom välfärden under de senaste decennierna, och som brukar kallas New Public Management.

Vi ska akta oss för att förenkla. Användandet av mål- och resultatstyrning, utvärderingar och köp-och-säljmodeller har medfört en del positivt i offentlig sektor. Men det finns också nackdelar. Det är en paradox att åtgärder som var tänkta att minska byråkratin - idag har skapat en helt ny administrativ börda i välfärdsmedarbetarnas vardag. I dess sämsta version urholkar New Public Management tilliten. Istället för att lita på medarbetarnas kompetens och erfarenhet sätts fyrkantiga styrmodeller och betungande mätningar i centrum. Och kom ihåg att onödig kontroll också kostar skattepengar.

Detta försämrar också välfärdsyrkenas attraktivitet. Jag tror att om vi ska lyckas rekrytera de många välfärdsarbetare som behövs de kommande åren, så ligger en nyckel i att låta välfärdsproffsen vara proffs. Vi behöver ta fram nya styrmodeller för välfärden som i högre utsträckning litar på medarbetarnas vilja att göra ett gott jobb. Regeringen kommer att bidra i

arbetet genom en utredning som konkret och handfast ska ta fram alternativa styrmodeller. Och detta arbete ska göras i nära samarbete med Sveriges kommuner och landsting.

Vänner,

En viktig utgångspunkt i politiken är att verkligheten alltid är rörlig. Vi blir aldrig färdiga med samhällsbygget och vi måste alltid vara beredda att hantera förändrade förutsättningar. Det gäller även de kartor vi orienterar oss efter – bokstavligen talat. Den läns- och landstingsindelning vi lever med idag har blivit föråldrad. Det finns starka skäl till att Sverigekartan behöver moderniseras. Vi vet alla att hälso- och sjukvården står inför stora utmaningar. Alla landsting har inte idag tillräcklig volym för att göra effektiva investeringar eller för att kunna bedriva forskning och högspecialiserad vård av bästa kvalitet. Det försvårar kompetensförsörjningen och utvecklingen av spetskompetens. Att landstingens storlek varierar så mycket ger dessutom ojämlika förutsättningar att garantera alla medborgare likvärdig vård. Samtidigt rör sig allt fler människor över länsgränserna till vardags. De förväntar sig likvärdig service oavsett gamla gränser.

Detta är några av skälen till att en regionreform behövs. Skälen är egentligen väl kända och väl utredda. Det som behövs nu är att gå från ord till handling. Det är dags att sätta den regionala utvecklingen i centrum. Därför kommer regeringen inom kort att utse förhandlingspersoner som ska få i uppgift att tillsammans med berörda parter skapa nya län och landsting i Sverige. Målet är att fatta beslut om ändrad landstingsindelning under denna mandatperiod. Då kan en eller flera nya regioner bildas den 1 januari 2019. Ytterligare regioner kan sen bildas under nästa mandatperiod. Regeringens ambition är att reformen ska ske i bred politisk samverkan. De landsting som vill ska också få möjlighet att ta över det regionala utvecklingsansvaret.

I arbetet med att modernisera Sverigekartan kan vi inte glömma staten. Eftersom staten ska jobba nära kommunerna, behöver myndigheternas regionala indelning vara anpassad efter det behovet. Därför behöver vi i vissa fall se över även statens regionala indelning.

Vänner,

Vi måste ta vara på hela landets möjligheter. En miljömässigt hållbar

utveckling ska förenas med en ekonomisk tillväxt, som ger förutsättningar för ökad sysselsättning och framtidstro i hela Sverige. En ansvarstagande regering ser till att hela landet håller ihop. Det är ett arbete som måste bedrivas på flera fronter, men en viktig pusselbit är den statliga närvaron i landet. Jag kommer därför att fördjupa dialogen med myndigheterna om lokaliseringen. Det är uppenbart att det finns ett behov av mer helhetstänk i staten. Det är inte ändamålsenligt om enskilda myndigheter förändrar sin organisation utan hänsyn till om andra myndigheter på samma ort också drar ner sin lokala närvaro. Därför behövs en tydligare styrning av myndigheternas lokalisering.

Regeringen kommer att ge Statskontoret i uppdrag att följa upp hur statliga myndigheters beslut om lokalisering påverkar service och närvaro i hela landet. Utifrån detta underlag är jag beredd att tydliggöra de principer som gäller för myndigheternas lokalisering. Det måste råda en balans mellan effektivitet och närvaro. Den sortens helhetsbild har saknats de senaste åren. Det är dags att ändra på det. Menar vi allvar med att landet ska hålla ihop måste staten spela en mer aktiv roll.

Avslutningsvis vill jag säga några ord om ett område som ligger mig varmt om hjärtat. Jag är ju gammal forskare i upphandlingsrätt. Vi upphandlar för över 600 miljarder kronor per år i Sverige. Det är enorma summor vi pratar om. En femtedel av Sveriges BNP. En tredjedel av de offentliga utgifterna. Upphandlingar är direkt avgörande för många centrala offentliga verksamheter. Som ni säkert känner till sker majoriteten av upphandlingarna i kommunsektorn. Därför är ni nyckelspelare i regeringens arbete för att använda upphandlingen mer offensivt för att främja våra samhällsmål.

För att det ska vara möjligt måste staten verka för att kommunerna får bästa möjliga förutsättningar att använda den offentliga upphandlingen strategiskt. Lagstiftningen ska vara ett stöd, inte ett hinder. Både kommuner och många andra upphandlande aktörer har uttryckt behov av ett bättre nationellt upphandlingsstöd. Jag träffar många kommunala företrädare som tycker att upphandlingsfrågorna är komplicerade. Det finns ett behov av ett upphandlingsstöd som är skilt från tillsynen och som arbetar aktivt med att ta fram rekommendationer och riktlinjer i upphandlingsfrågor. Vi kan inte nöja oss med att upphandling bara ska handla om att undvika fel. Fokus måste vara att göra rätt.

Från den 1 september i år kommer vi att få den nationella upphandlingsmyndigheten på plats. Myndigheten kommer att ha ett bredare

uppdrag än upphandlingsstödet vid Konkurrensverket. Jag är övertygad om att den här myndigheten kommer att spela en stor roll som stöd för kommuner och landsting.

Jag vill också nämna att det är uppenbart att vi behöver mindre generösa regler för överprövningar, och här har jag nyligen tagit emot ett betänkande från en statlig utredning. Ogrundade överprövningar ska inte störa den offentliga verksamheten.

Regeringens målsättning är att den offentliga upphandlingen ska bidra till innovationer. Innovationsvänlig upphandling kan främja en framtidsinriktad och effektiv offentlig sektor, som ger bättre service till medborgare och företag. Samtidigt kan den stärka näringslivet.

Rätt använd kan upphandling vara ett effektivt instrument för att nå flera viktiga samhällsmål. Det finns många positiva exempel på enskilda kommuner som genom upphandlingar främjat miljö och sysselsättning. Senast igår hade jag intressanta diskussioner om detta med Växjö kommunledning. Det är ett effektivt sätt att använda skattemedel på. Jag är övertygad om att de upphandlande myndigheterna kan ställa mer sociala och miljömässiga krav än idag. Men då måste staten ge rätt stöd till kommunerna. Därför kommer regeringen att ta fram en nationell upphandlingsstrategi tillsammans med SKL.

Tack för ordet.

Tal från Finansdepartementet

Anförande vid SNS seminarium om vinster och kvalitet i välfärden

Publicerad 25 november 2014 Uppdaterad 02 april 2015

Det talade ordet gäller.

Bo Rothstein inleder ett av kapitlen i ”Vad bör staten göra?” med en beskrivning av den så kallade ”kommunarresten”. Den innebar att kvinnor för några decennier sedan i princip var förbjudna att lämna det mest närbelägna sjukhusets upptagningsområde upp till en månad före beräknad förlossning. Om hon tvingades föda på fel sjukhus kunde hon, åtminstone teoretiskt, bli krävd på hela kostnaden för förlossningen.

Med det här perspektivet var det som att medborgarna var till för välfärden, inte tvärtom. Det gällde inte bara gravida kvinnor, utan var ett synsätt som präglade hela den offentliga sektorn. Därtill fanns en reell oro för växande kostnader och allmän ineffektivitet. Det var uppenbart att något behövde göras. Behovet av reformer var stort.

Sedan dess har styrningen och organiseringen av den offentliga sektorn genomgått omfattande förändringar. Välfärden har öppnats för valfrihet och privata aktörer. Mycket har blivit bra. Jag skulle säga att den största förtjänsten med de reformer som genomförts har varit att vända på perspektivet i berättelsen om kommunarresten: numera utgår vi mer från individens behov i de offentliga verksamheterna, istället för behoven hos byråkratin.

Valfriheten är central för denna perspektivförändring. För de flesta av oss är det idag en självklarhet att vi ska kunna välja den vårdcentral eller skola som passar oss bäst. Att gå tillbaka till en äldre tid, där den valfriheten inte fanns, är uteslutet. Att kunna välja mellan olika verksamheter är något som höjer kvaliteten i hela välfärden.

Andra effekter av reformerna har visat sig mindre önskvärda. För det första är det beklagligt att genomförandet skedde snabbt och utan något

uttömmande utredningsarbete. En mer utförlig konsekvensanalys hade besparat oss många oönskade konsekvenser. Utan ideologiska skygglappar då hade verkligheten sett annorlunda ut idag.

För det andra är det uppenbart att en del av de ambitioner man hade inte har förverkligats. När regeringen Bildt 1992 la sin proposition om valfrihet och fristående skolor var förhoppningen att den skulle leda till fler pedagogiska inriktningar, fler föräldrakooperativ och fler speciella ämnesprofiler. Liknande förväntningar har knutits även till reformerna på andra välfärdsområden.

Idag, över tjugo år senare, kan vi jämföra med det verkliga utfallet. Syftet med reformerna var aldrig att enskilda riskkapitalbolag skulle tjäna miljarder på att äga skattefinansierade vård- och omsorgsföretag i bara några år, eller att några få stora, kommersiella aktörer helt skulle dominera marknaden. Men det är så dagens verklighet ser ut.

Jag tycker Magnus Henrekson och Henrik Jordahl – den senare ska vi lyssna på om en liten stund - beskriver den här utvecklingen på ett träffsäkert sätt i essän "Vinst och privatiseringar i landet Lagom". De skriver hur Sverige under 1970-talet var ett land med en stark slagsida åt statliga lösningar och där det ekonomiska intresset ifrågasattes generellt som drivkraft. De problem detta synsätt medförde ledde till att pendeln slog över åt andra hållet. Det blev istället marknaden som kom att ses som överordnad modell. Henrekson och Jordahl skriver, och jag citerar:

"Om man talar med de borgerliga politiker och opinionsbildare som stod på barriaderna på 1980-talet och deltog i de avgörande besluten 1991–94 förvånas man över att de inte alls verkar ha förutsett utvecklingen med stora koncerner som flyttar fram sina positioner på marknaden. Vad de såg framför sig var snarare små enskilda privata skolor och vårdinrättningar drivna av eldsjälar. Detta tänktes leda till en mångfald av alternativ som inte så lite kontrasterar mot den standardisering och 'industrialisering' som vi nu kan se hos de största aktörerna."

Jag delar den bilden. Jag delar också Henrekson och Jordahls beskrivning av att det ibland kan vara förvånande att, citat: "höra de starkaste av marknadsvänner på fullt allvar argumentera för att människor inte driver företag för att tjäna pengar." Slut citat. Införandet av marknadsmodeller i välfärden baserades delvis på den här typen av missförstånd kring marknad och vinstintresse.

Men välfärden fungerar inte som en marknad. Skälen till det kommer vi

säkert att få höra mer om i forskarsamtalen lite senare, men låt mig konstatera att den styrning vinstintresset innebär medför risker. Det intressanta är alltså inte enbart själva vinstnivåerna, utan de drivkrafter vinsten skapar. På en ordinarie marknad garanterar konkurrens och valfrihet kvalitet, men det gäller inte nödvändigtvis välfärden. Att avgöra en skolas kvalitet är komplicerat jämfört med en vanlig konsumentprodukt. Att byta skola för den som är missnöjd riskerar att gå ut över elevens skolgång, och det är svårt att i efterhand kompensera en utbildning som inte hållit måttet.

Kopplat till vinstintresset skapar detta incitament som styr åt fel håll. Skolor med vinstsyfte har lägre lärartäthet. Privata äldreboenden har färre anställda. Detta trots att personalen är den enskilt viktigaste faktorn för kvaliteten inom välfärden. Det är bakvänt att ha en styrning som driver ständiga besparingar på personalen. Det vi ska ha är en styrning som driver kvalitet.

Det finns ett starkt engagemang bland många människor för att förbättra dagens välfärd och se till att skattepengar används på bästa möjliga sätt. Kvaliteten ska alltid komma i första rummet. Därmed finns en stark förväntan på oss folkvalda, oavsett parti, att utveckla dagens välfärd. Jag noterar att den förra regeringen inledde ett arbete med att börja städa upp bland en del av de problem vi har sett. Vällovliga initiativ togs, som Ägarprövningsutredningen och Friskolekommittén. Det är dags att fortsätta det arbetet, men också att höja ambitionsnivån.

Regeringen kommer framöver att lägga fram flera förslag för att komma till rätta med de negativa styrningseffekterna av vinstintresset i välfärden. Samtidigt ska en mångfald av olika alternativ och utförare värnas. De problem vi ser har tillåtits växa under många år. Det kommer därför att krävas ett arbete på flera olika nivåer och på flera områden för att åstadkomma förbättring.

I ett första skede kommer regeringen att tillsätta en utredning som ska se över frågan om vinstintresset ur flera perspektiv. Bland annat ska den överväga införandet av en syftesparagraf, det vill säga en skrivning i bolagsordning eller motsvarande som säger att verksamheten är syftet, inte att dela ut vinst till ägarna. Utredningen ska också undersöka hur SVB, eller andra bolagsformer, bör användas i välfärden, liksom hur det kan förhindras att välfärdsföretag gör vinst genom att dra ner på bemanningen.

Det finns också flera andra förslag. Vi behöver ett bättre regelverk för hur valfrihetssystemen fungerar, bland annat för att kommuner och landsting själva ska kunna avgöra om upphandlingar och valfrihetssystem riktas till enbart icke-kommersiella aktörer. Att reformera LOV är en angelägen fråga, inte minst mot bakgrund av Riksrevisionens nya granskning av vårdvalet. Denna granskning visar att vårdvalet gjort det svårare att uppfylla vårdens principer om likvärdig vård för alla och att de svårast sjuka ska prioriteras. Enligt Riksrevisionen har vårdvalet främst gynnat patienter med mindre vårdbehov och högre socioekonomisk status. Denna granskning understryker behovet av att reformera LOV.

Även en rad andra frågor kommer att ses över:

Vår ambition är bland annat att skatteplanering ska begränsas genom att kryphål stängs. Möjligheten att kräva beskattning av verksamheter i Sverige ska undersökas, liksom möjligheten att vid upphandling och valfrihetssystem exkludera aktörer som har undvikit beskattning genom att vara baserade i skatteparadis.

Det ska ställas krav på villkor enligt kollektivavtal vid offentlig upphandling av tjänster.

Offentlighetsprincip och meddelarskydd ska gälla i all offentlig välfärd, även den som utförs privat.

Ekonomi ska redovisas öppet och på enhetsnivå.

Försäkringspatienter ska inte kunna gå förbi kön i den offentligfinansierade vården.

Universitets- eller regionsjukhus ska inte kunna privatiseras.

Dessa förslag har ett gemensamt syfte, nämligen att strama upp regelverken kring hur offentliga medel får användas. Utgångspunkten i välfärden måste hela tiden vara kvaliteten. Det gäller oavsett om huvudmannen är privat eller offentlig. Därför ska det också genomföras ett noggrant förbättringsarbete av den välfärd som bedrivs i offentlig regi, för vi vet alla att där finns brister. De många yrkeskategorier som slår larm om en växande administrativ börda arbetar exempelvis i många fall offentligt. Regeringen vill se en ny styrning av offentlig sektor, där professionernas kunnande och yrkesetik blir vägledande. Det är så verkligt utrymme för innovationer och utveckling skapas. Ett sådant förbättringsarbete måste drivas av dem som känner

verksamheten allra bäst, nämligen de som jobbar i den – i nära samverkan med brukare, kommuner och med forskningen.

Den som bedriver sin verksamhet finansierad av skattebetalarna svarar alltid mot särskilda krav. Varenda krona måste användas varsamt. Det har också att göra med att behoven i välfärden i princip är oändliga. Så länge det finns en enda elev som inte klarar skolan, eller en enda person som får vänta på vård - så länge vet vi att det finns bättre användning för skattepengar än att de ska gå till vinst. Ingen av oss kan säga: välfärden är färdigutvecklad. Behoven är fyllda. Inget mer behöver göras. Just därför är det så viktigt att de pengar människor betalar i skatt hela tiden används till det de är avsedda för, nämligen att stärka kvaliteten i välfärden och ge medborgarna den service de har rätt till.

Tal från Finansdepartementet

Anförande vid regeringens förvaltningspolitiska seminarium

Publicerad 12 november 2014 Uppdaterad 02 april 2015

Det talade ordet gäller.

Ni vet den där känslan när man sitter på middagar eller andra sociala tillställningar och börjar prata effektiviseringsmodeller, upphandlingsdetaljer eller förändrade styrmodeller och man inser att de flesta tycker att man är rätt nördig som ens funderar i de här banorna.

Mot den bakgrunden känns det extra kul att vara här idag. Jag är nämligen rätt övertygad om att vi faktiskt delar intresset för förvaltningspolitik.

Jag vill tacka för möjligheten att komma hit idag. Detta är ett fantastiskt tillfälle för mig som statsråd med ansvar för bland annat förvaltnings- och arbetsgivarfrågor och därmed de frågor som allmänt rör myndighetscheferna att få möjligheten att möta er samlat.

Sverige har en statsförvaltning i världsklass som vi kan vara stolta över. Den svenska offentliga sektorn är på många sätt en förebild för andra länder. Men bra kan bli bättre. Resan fortsätter och ytterligare utvecklings- och effektiviseringsarbete kommer att behövas – och här kommer vi alla att behöva hjälpas åt. Som myndighetschefer har ni en mycket viktig roll i arbetet med att både förvalta och utveckla statsförvaltningen.

Statsminister Stefan Löfven var tydlig redan i regeringsförklaringen när han markerade att förvaltningspolitiken och myndighetsstyrningen är prioriterade frågor för regeringen. Han pekade tydligt på att professionerna i den offentliga sektorn behöver stärkas och att styrmodeller som skapar större frihet för medarbetarna i offentlig sektor ska utvecklas.

Regeringen samlar nu hela det förvaltningspolitiska området på Finansdepartementet där jag som civilminister ansvarar för den offentliga

sektorns organisering och styrning.

Regeringens politik på det här området är tydlig. Den offentliga sektorn är ett viktigt verktyg för vår utveckling, vår jämlikhet och vår jämställdhet. Genom satsningar på den offentliga sektorn investerar vi gemensamt i människor och miljö, i kunskap och konkurrenskraft, i trygghet i nuet och hopp inför framtiden.

Som jag ser det behöver den offentliga sektorns utmaningar mötas med mer resurser, men också med omfattande insatser för att modernisera och effektivisera sektorn.

Styrmodeller inom staten, landstingen och kommunerna som skapar större frihet för medarbetarna i offentlig sektor ska utvecklas och professionerna i den offentliga sektorn stärkas. Regeringen ska ge bästa möjliga förutsättningar för myndigheterna att verka men det är på myndigheterna som arbetet utförs.

Vi ska slå vakt om det gemensamma samtidigt som innovativa lösningar behövs för att utveckla förvaltningens olika delar.

Den gemensamma värdegrunden för de statsanställda är framtagen ur de lagar och förordningar som speglar den statliga värdegrunden och rollen som statstjänsteman. Det här är den rättsliga grunden som är plattformen för en god förvaltningskultur och en grund för de diskussioner som fortlöpande bör ske på myndigheterna i deras olika verksamheter.

Vänner,

Vi kan väl alla ställa oss bakom principen att förvaltningen ska vara högkvalitativ, effektiv och säkerställa god service till medborgarna. Min uppfattning är att det kräver att professionalism, kunnande och erfarenhet präglar verksamheterna. Hur den offentliga förvaltningen organiseras och vilket arbetssätt den har är helt centralt för att skapa tillit till och förtroende för det arbete som där utförs. Utan det förtroendet står vi oss slätt.

Nästan 250 000 personer är anställda i den statliga sektorn i Sverige. Den offentliga sektorns storlek uppgår till cirka 50 procent av BNP.

Ni känner lika väl som jag till att styrningen och organiseringen av den offentliga sektorn har genomgått omfattande förändringar de senaste decennierna. Vi har övergått från 1960- och 70-talens detaljstyrning till en

mer marknadsorienterad styrning

Syftet med den förändrade styrningen har varit gott: att skapa en effektiv verksamhet med så stor nytta som möjligt för medborgarna. Metoderna för att uppnå detta har inspirerats från den privata sektorn bl.a. genom återrapporteringskrav, konkurrensutsättning, decentralisering och resultatstyrning.

Men det är uppenbart att det finns problem med en alltför stark marknadsstyrning av den offentliga sektorn. Stora delar av den offentliga sektorn fungerar inte som en kommersiell marknad. En viktig skillnad är att medborgarnas efterfrågan inte styrs av enskilda individers betalningsvilja utan av faktiska behov och budgetbeslut. En reglerad efterfrågan får konsekvenser för utbudet av tjänster. Möjligheterna för en producent av offentligt finansierade välfärdstjänster att göra vinst påverkas främst av möjligheterna att minska kostnaderna, sänka kvaliteten eller genom att nischa sig mot de mest lönsamma medborgarna.

Jag tror att vi är farligt ute om vi börjar prata om våra medborgare i lönsamhetstermer. Tyvärr har det varit en utveckling vi gått mot de senaste åren och det är något som vi inte bör acceptera. Kommersialiseringen får negativa följder vad gäller likvärdighet, kvalitet, effektivitet, behovsstyrning och öppenhet inom den samlade välfärden. Vi behöver sikta högre än så här. Sverige behöver en annan riktning. Människor har rätt att förvänta sig högkvalitativ en välfärd och att deras skattepengar används på ett klokt och ändamålsenligt sätt.

Jag är övertygad om att marknadsorienterade styrmodeller inte kan lösa problem och utmaningar inom alla områden. Det visar både erfarenhet och forskningen. Generella lösningar är inte i alla lägen svaret på medborgarnas specifika problem. Det finns därför anledning till eftertanke för att därefter kunna påbörja utvecklingen mot en ny form av styrning. Nästa steg i styrningen är en ökad professionalisering, inte en ökad kommersialisering.

Eller med andra ord; en styrning där proffsen tillåts vara proffs.

Vänner,

Vi ska vara stolta över vår svenska förvaltningsmodell med fristående förvaltningsmyndigheter. I vår förvaltningsmodell har myndigheterna en stor frihet att själva utforma sin organisation och att utveckla den verksamhet

som man ansvar för. Myndighetsledningarna har i detta sammanhang en nyckelfunktion, samtidigt ställs det ofta frågor om ansvarsfördelning och mandat för myndighetschefer, styrelser och insynsråd i statliga myndigheter.

För att tydliggöra och utveckla styrningen kommer vi att starta ett utvecklingsarbete kring hur regeringen använder de befintliga ledningsformerna i sin styrning. Detta gäller särskilt styrelsemyndigheter. Det är viktigt att synliggöra styrelsens roll och ansvar och det kan dessutom finnas anledning att mer systematiskt beakta styrelsernas samlade kompetens vid utnämning av nya ledamöter.

De styrformer som utvecklats under senare tid har haft ett tydligt fokus på kontroll och utvärdering. Vi behöver veta mer om vad den utökade kontrollen och uppföljningen betyder för kvaliteten och effektiviteten i de offentliga verksamheterna. Vi kommer därför att låta utreda om det är ändamålsenligt och effektivt att ha separata utvärderingsmyndigheter vid sidan av den analysverksamhet som ansvariga myndigheter inom olika områden själva bedriver.

Regeringens ambition är att förbättra styrningen av myndigheterna. Det centrala är mötet med patienter, arbetslösa, företagare och alla andra som på olika sätt kommer i kontakt med aktörer från den offentliga sektorn.

Reformeringen av statens administrativa verksamhet ska fortsätta. Ni och era myndigheter utgör delar av en helhet och det är därför viktigt att effektiviseringsarbetet sker utifrån ett helhetsperspektiv. Det gäller inte minst löne- och ekonomiadministrationen, men även inom andra tjänsteområden där det finns tydliga skalfördelar och samordningsvinster, t.ex. e-arkiv.

Den fortsatta förstärkningen av statens administration genom Statens servicecenter är en tydlig prioritering för den nya regeringen. Fler myndigheter ska få tillgång till servicecentrets lönetjänster genom en succesiv anslutning under åren 2015 till 2019. En anslutning medför ett omställningsarbete på kort sikt. Men på lång sikt blir det effektivare om alla myndigheter är anslutna och delar på investeringar och resurser. Syftet är att långsiktigt frigöra resurser som kan användas till att stärka myndigheternas kärnverksamheter. För att det ska vara tydligt mot varje myndighet om vad som krävs, kommer anslutningen att regleras i en förordning.

Effektiviserings- och utvecklingsarbetet behöver ske både på bredden och på djupet. Regeringen har i budgetpropositionen aviserat vikten av att analysera

vilka ytterligare områden som kan komma att bli föremål för utökad administrativ samverkan. Även den pågående utredningen om benchmarking kan förväntas bidra med viktig kunskap om hur myndigheter via systematiska jämförelser kan utveckla och effektivisera sina verksamheter.

Det är inte bara inom administrativt stöd som det finns tydligare samordningsvinster för statsförvaltningen. Det gäller också inom e-förvaltningsområdet. Regeringen avser att stärka styrningen och samordningen av den övergripande it-användningen i statsförvaltningen genom en satsning under perioden 2015 till 2018.

Satsningen ska bidra till att nå målen för e-förvaltning och främja utvecklingen och användningen av gemensamma lösningar. Under den här perioden kommer 45 miljoner kronor att avsättas per år för att främja investeringar i innovativa och samverkande digitala lösningar. Satsningen omfattar bland annat att ge uppdrag åt ett antal statliga myndigheter att vara utvecklingsmyndigheter inom vissa prioriterade områden, att tydligare styra myndigheters användning av förvaltningsgemensamma tjänster och att stärka uppföljningen av myndigheternas it-användning.

Vänner,

Vårt land är i stort behov av en aktiv förvaltningspolitik med tydliga mål. Värdet av alla varor och tjänster som utförs på uppdrag av offentlig sektor och som finansieras med allmänna medel motsvarar idag cirka 33 procent av de offentliga utgifterna. Mot den här bakgrunden går det inte att blunda för att strategisk styrning av offentliga upphandlingar bör vara en viktig del av en aktiv förvaltningspolitik.

En väl fungerande offentlig upphandling är mycket betydelsefull för den offentliga sektorns funktion och därmed för en väl fungerande samhällsservice som tillgodoser medborgarnas berättigade förväntningar.

Regeringen kommer att följa upp den förra regeringens färdplan för den offentliga upphandlingen med en omfattande nationell strategi med ett centralt perspektiv på utveckling av offentlig verksamhet som inbegriper miljöhänsyn och sociala hänsyn. Möjligheten och kompetensen rörande innovationsupphandlingar kommer också att genomsyra strategin. Den ska tas fram i nära samarbete med er som upphandlar.

De nya EU-direktiven om upphandling ger ett tydligare handlingsutrymme för medlemsstaterna att uppställa krav på villkor enligt kollektivavtal samt att ta miljö- och sociala hänsyn vid offentliga kontrakt. En utredning ska tillsättas med uppdrag att föreslå regler som säkerställer att det vid all offentlig upphandling av tjänster och byggtreprenader ställs krav på villkor enligt kollektivavtal.

Ett arbete ska inledas för att möjliggöra för statliga myndigheter och andra offentliga aktörer att utveckla sin kompetens och förmåga rörande innovationsvänliga upphandlingar.

Som ett led i regeringens satsning på offentlig upphandling kommer upphandlingsstödet samlas i en fristående myndighet från den 1 september 2015. Myndigheten ska vara lokaliserad till Stockholm och det nuvarande stödet som finns i Konkurrensverket flyttas dit.

I en fristående ny myndighet kan upphandlingsstödet synliggöras och förstärkas. Dessutom ska myndigheten för upphandlingsstöd verka i nära samarbete med kommunsektorn. Under 2012 svarade kommuner och landsting för drygt hälften av alla offentliga upphandlingar. Utan nära samarbete med landets kommuner och landsting är det svårt att nå målen i en framtida nationell upphandlingsstrategi.

Vänner,

Regeringens politik präglas av en feministisk grundsyn. På område efter område ska vi arbeta och verka för jämställdhet. Kvinnor och män ska ges samma möjligheter inom skolan och utbildningssystemet och det här ska leda till en trygg förankring och lika karriärmöjligheter på arbetsmarknaden. Oavsett kön.

Dagens skillnader i villkor mellan kvinnor och män är oacceptabla. En ökad sammanhållning och jämställdhet är avgörande för Sveriges utveckling.

Andelen kvinnor på ledande befattningar i staten har ökat och löneskillnaderna mellan kvinnor och män fortsätter att minska. Men vi behöver mer kunskap om hur det förhåller sig i olika delar av staten och inom myndigheterna.

Uppföljningen av löneskillnaden mellan kvinnor och män kommer att utvecklas i första hand genom den statistik som vi får från Arbetsgivarverket

och som bygger på era inrapporteringar.

Statskontoret kommer att få i uppdrag att göra en samlad uppföljning av sammansättningen av könsfördelningen i myndigheternas respektive ledningsgrupp.

Enskilda myndigheter kommer att få i uppdrag att redovisa hur de arbetar med att få fler kvinnor på ledande befattningar.

Jämställdhet är i grunden en demokrati- och rättvisefråga. Jämställdhet bidrar också till ekonomisk utveckling genom att både kvinnors och mäns potential främjas och tillvaratas. Det är därför viktigt att politiken har ett jämställdhetsperspektiv som integreras i all verksamhet och i alla steg av beslutsfattandet.

Här kommer ni in.

Ni har genom den arbetsgivarpolitiska delegeringen en betydande frihet att själva utforma er organisation och kompetensförsörjning. De anställda och deras kompetens är nödvändig för att målet för verksamheten ska kunna uppnås. Det är angeläget att ni arbetar strategiskt med kompetensförsörjningen och att erbjuda attraktiva arbetsplatser. För alla.

Attraktiva arbetsplatser kan röra såväl den fysiska arbetsmiljön som delaktighet och möjlighet till utveckling. I ert arbete med att verka för en god arbetsmiljö är det viktigt att uppmärksamma sjukfrånvaron som inom staten har ökat två år i rad, om än från låga nivåer. Ökningen har skett bland kvinnorna vars sjukfrånvaro nu är mer än dubbelt så hög som männens.

Att erbjuda praktikplatser inom det praktikantprogram i statliga myndigheter för personer med funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga, och som genomförs av Arbetsförmedlingen på regeringens uppdrag, är en fortsatt prioriterad fråga för regeringen. Syftet med programmet är att deltagarna ska få erfarenhet av arbete inom statliga myndigheter, vilket kan förbättra deras möjligheter till ett framtida arbete, med eller utan lönesubvention.

Vänner,

Avslutningsvis vill jag nämna några ord om regeringens chefsutvecklingsprogram som erbjuder både stöd i ert arbete och för er egen personliga utveckling som ledare. De flesta av er deltar redan i de

utvecklingsgrupper som vi tillhandahåller men jag vill ta tillfället i akt och uppmuntra er att ta aktiv del av de olika aktiviteter som erbjuds. Sedan en tid tillbaka erbjuds även nya rektorer regelmässigt att ingå i dessa grupper, vilket ska ses som ett uttryck för synen att också rektorer är chefer för myndigheter i statsförvaltningen.

Den totala sammansättningen av dessa grupper medger, såvitt jag förstår, goda förutsättningar för att samtalen och diskussionerna ska bli meningsfulla och utvecklande. Jag är övertygad om att värdet i att delta i programmet ger en långsiktig nytta för var och en och även om jag förstår att ni alla har upptagna kalendrar är det min övertygelse att även goda ledare mår bra av regelbunden påfyllning i form av erfarenhetsutbyte kring ledarskapsfrågor.

Med de orden vill jag återigen tacka för möjligheten att träffa er alla samlat på det här sättet. Jag ser fram emot vårt fortsatta samarbete i vår gemensamma strävan att utveckla och förbättra svensk statsförvaltning.

Tack!